

การศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล

A Study of Students' Levels of Practice in Mahidol University's General Education Courses at the Undergraduate Level

ศิริพร ทองสมคิด¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของนักศึกษาเหล่านี้เกี่ยวกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 359 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาแสดงว่า การปฏิบัติของผู้เรียนโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ระดับการปฏิบัติที่อยู่อันดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การปฏิบัติด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียนมากที่สุด ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี ขณะเดียวกัน พบว่าระดับการปฏิบัติด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองต่อเนื่อง อยู่ในระดับน้อยสุด

สำหรับข้อเสนอแนะ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ควรมีเทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆ เนื้อหาที่เรียนไม่ควรมีมากเกินไป และควรให้บรรยายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นวิชาเลือกเสรี เพื่อให้ผู้เรียนเลือกที่จะเรียนได้อย่างอิสระ

ข้อมูลบทความ

ส่งบทความ 24 กรกฎาคม 2557
ตอบรับ 15 กันยายน 2557
เผยแพร่ออนไลน์ 3 ตุลาคม 2557

คำสำคัญ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
General Education

Abstract

This Survey research aimed to study levels of practice among Mahidol University's students enrolling in general education courses and to collect their suggestions about the general education courses. The samples in this study were 359 undergraduate students of Mahidol University. The research tool was questionnaire. Statistics used to analyze the data comprised percentage, average and standard deviation.

Findings showed that the overall level of practice among Mahidol University's students enrolling in general education courses was high. The three highest levels of practice consecutively were the practice related to hygiene, physical and mental health; virtues, morality and desirable values; and working, devotion, team working and good attitude. It was found that the practice related to self-learning skills, love for learning and continuous self-development had the lowest level.

It is recommended by the respondents that new instructional techniques should be introduced. The instructional content should not be too much. Mahidol University's undergraduate courses in general education should be elective.

¹ นักวิชาการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล,
อีเมล: siriporn.ton@mahidol.ac.th

บทนำ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน ให้ครบตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระ 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มภาษาและการสื่อสาร กลุ่มมนุษยศาสตร์ กลุ่มสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการพัฒนา มนุษย์ให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือ การเมือง จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานทางการศึกษาของประเทศ เป็นปัจจัยที่สำคัญ การศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นการศึกษาระดับเดียวที่เปิดโอกาสให้คนทุกคนเข้าเรียนได้ อย่างทั่วถึงเสมอภาคกัน (วิชัย ประสิทธิ์วุฒิวณิช, 2544)

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งให้มีคุณภาพและคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น ในปัจจุบันนี้หากสามารถพัฒนาคนให้เป็นเช่นนั้นได้แล้ว ในที่สุดบุคคลเหล่านั้นจะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคม และประเทศชาติต่อไป การจัดการศึกษาและการจัดการเรียน การสอนจึงต้องได้รับการพิจารณาปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้สามารถแข่งขัน ร่วมมือ และดำรงความเป็นไทย อยู่ในกระแส การเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างมีความสุข ส่งผลไปสู่การพัฒนา ประเทศที่มั่นคงและยั่งยืนได้ โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย มาตรการ รวมทั้ง ยุทธศาสตร์สำคัญในการดำเนินงาน ตามโครงการตามแผนพัฒนาการศึกษา และแนวทางการจัดการ ศึกษาของกรมสามัญศึกษา ระยะเวลาที่ 8 เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายความเป็นเลิศทางการศึกษาของกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2550 แนวทาง การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2539-2550)

ของการศึกษาเพื่อเร่งพัฒนาการศึกษาทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ เจตคติ วิสัยทัศน์ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการ ประกอบอาชีพ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและของ ประเทศ โดยให้มีการเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติและการประกอบ อาชีพเพื่อหารายได้ระหว่างการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549)

การปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ.2540ตามมาตรา43 กล่าวว่า บุคคลย่อม มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และมาตรา 81 ที่กล่าวว่า รัฐต้องจัดการศึกษา อบรม และ สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้ สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข สนับสนุนการค้นคว้า วิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัด พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาประเทศ พัฒนา วิชาชีพ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

จากการปฏิรูปการศึกษา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน ด้านการเรียนการสอน และการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในด้าน ผู้เรียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนก้าวเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดขึ้น อีกทั้ง เพื่อเป็นการรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษา ผู้ศึกษาจึงสนใจแนวทางการพัฒนาผู้ เรียนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2544)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนของหมวดวิชาศึกษา ทั่วไปผู้เรียนต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะ การวิเคราะห์ การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการใช้ทรัพยากร ประกอบ 1) ห้องเรียนไม่เพียงพอเนื่องจากมีการจัดกลุ่มเรียน มากขึ้น 2) อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่เพียงพอ 3) อาจารย์ผู้สอน ไม่เพียงพอ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษา ทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล

2. เพื่อนำเสนอแนวทางการปฏิบัติของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชา MUGE 102 สังคมศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ และรายวิชา MUGE 103 ศิลปวิทยาการเพื่อพัฒนามนุษย์ ชั้นปีที่ 1 (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มี 2 รายวิชา ดังนี้ 1) รายวิชาเลือกเสรี 2) รายวิชา MUGE 102 และรายวิชา MUGE 103 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยรายวิชาเลือกเสรีไปแล้วในการทำวิจัยเล่มที่ 1)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การปฏิบัติของผู้เรียน หมายถึง การปฏิบัติจริงของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในด้านเนื้อหาวิชา MUGE 102-103 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ ด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี ด้านสุนทรีย์ สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน ด้านสุนทรีย์ภาพและลักษณะนิสัยที่ดี ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3,490 คน ณ วันที่ 4 ตุลาคม 2555

2. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2555 จำนวน 359 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน จักรกฤษณ์ สาราณใจ, 2544)

3. การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ให้คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ออกหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 2 ท่าน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย คำถามปลายปิดและปลายเปิด โดยจะเก็บแบบสอบถามหลังการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อโดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ได้แก่ เพศ คณะ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม สภาพความเป็นจริงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้ง 7 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะจากผู้เรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 359 คน โดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaires)

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งจะทำการแยกวิเคราะห์ในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยมาตราส่วนประเมินค่า การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดการให้คะแนนต่อระดับการปฏิบัติเป็น 5 ระดับ คือ

- 1 มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด
- 2 มีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 3 มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 4 มีการปฏิบัติในระดับมาก
- 5 มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ซึ่งมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยผู้วิจัยอาศัยเกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติดังกล่าว ด้วยการหาค่าพิสัยของคะแนน และสามารถแปลความหมายระดับคะแนนได้ ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20-5.00 ถือว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.40-4.19 ถือว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.60-3.39 ถือว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.80-2.59 ถือว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.79 ถือว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
1. ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage)
 2. ค่าเฉลี่ย (Mean= \bar{X})
 3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation=S.D.)

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 และเป็นเพศชาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่คณะพยาบาล จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมาคือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	110	30.6
หญิง	249	69.4
รวม	359	100.0
คณะ		
แพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	36	10.0
แพทยศาสตร์รามาธิบดี	11	3.1
เภสัชศาสตร์	8	2.2
ทันตแพทยศาสตร์	14	3.9
วิทยาศาสตร์	30	8.4
เทคนิคการแพทย์	15	4.2

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะ		
สาธารณสุขศาสตร์	38	10.6
พยาบาลศาสตร์	39	10.9
กายภาพบำบัด	10	2.8
แพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร	4	1.1
เทคโนโลยีการศึกษาแพทยศาสตร์	1	0.3
พยาบาลรามาธิบดี	25	7.0
แพทยศาสตร์พระบรมชนก	9	2.5
วิศวกรรมศาสตร์	32	8.9
สัตวแพทยศาสตร์	10	2.8
สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์	7	1.9
การจัดการกาญจนบุรี	30	8.4
วิทยาศาสตร์การกีฬา	10	2.8
เวชระเบียน	9	2.5
ราชสุดา	3	0.8
ศิลปศาสตร์	4	1.1
ศาสนศึกษา	11	3.1
รวม	359	100.0

การปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับผลการศึกษาดำเนินการวิจัยที่ 1 เพื่อศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษาโดยภาพรวมเกี่ยวกับระดับปฏิบัติของผู้เรียนในภาพรวมทั้ง 7 ด้านปรากฏดังนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลภาพรวมด้านการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านเนื้อหาวิชา MUGE 102 และ MUGE 103	3.61	0.76	มาก
2. ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	4.01	0.77	มาก
3. ด้านความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ	3.83	0.72	มาก
4. ด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	3.51	0.85	มาก
5. ด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี	3.88	0.74	มาก
6. ด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน	4.04	0.81	มาก
7. ด้านสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยที่ดี ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา	3.83	0.87	มาก
รวม	3.82	0.79	มาก

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล โดยภาพรวมส่วนใหญ่ มีระดับการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน อยู่ในระดับมาก 4.04 รองลงมา คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ 4.01 ด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดี 3.88 ด้านความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ ด้านสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยที่ดี ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา 3.83 ด้านเนื้อหาวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 3.61 และด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 3.51 น้อยสุด

ผลการศึกษารายด้านเกี่ยวกับระดับปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ด้านเนื้อหาวิชา MUGE 102 และ MUGE 103

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. วิธีการนำเนื้อหาที่เรียนมาวิเคราะห์	3.62	0.69	มาก
2. การนำทฤษฎีไปประยุกต์	3.48	0.74	มาก
3. สามารถทำงานอย่างเป็นระบบโดยนำทฤษฎีที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้	3.49	0.77	มาก
4. สื่อสารด้านวิชาที่เรียนกับเพื่อนและบุคคลทั่วไปได้	3.65	0.76	มาก
5. การทำงานกลุ่มทำให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ	3.77	0.84	มาก
6. การนำเสนองานกลุ่ม ทำให้ได้เรียนรู้การแสดงความคิดเห็น	3.67	0.81	มาก
รวม	3.61	0.76	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3.61 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ผู้เรียนมีระดับการปฏิบัติในด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 4 ข้อมูลการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ในด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ประพฤติตามระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และตระหนักถึงความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรม	3.90	0.76	มาก
2. ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม และปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย	3.99	0.75	มาก
3. ผู้เรียนมีความซื่อตรงต่อตนเอง ไม่พูดโกหก ไม่ทุจริตในการสอบ ไม่อยากได้ของผู้อื่นมาเป็นของตน และแนะนำตักเตือนเพื่อนที่ประพฤติตนไม่ถูกต้อง	4.11	0.78	มาก
4. ผู้เรียนมีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ช่วยเหลือเพื่อนในด้านวิชาการ เมื่อเพื่อนไม่เข้าใจ	4.03	0.74	มาก
5. ผู้เรียนรักษาสິงของและทรัพย์สินทั้งของตนเองและส่วนรวม กรณีปิดน้ำ ปิดไฟ ทุกครั้งเมื่อเลิกใช้งาน	4.02	0.86	มาก
รวม	4.01	0.77	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4.01 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ผู้เรียนมีระดับการปฏิบัติในด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 5 ข้อมูลการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ในด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนสามารถจำแนกประเภทข้อมูล เปรียบเทียบ และมีความคิดรวบยอด ตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ และสามารถแยกสิ่งไหนดี สิ่งไหนไม่ดีได้	3.86	0.74	มาก
2. ผู้เรียนมีการประเมินค่าความเชื่อถือของข้อมูล พิจารณาข้อดี-ข้อเสีย ถูก-ผิด ระบุ เหตุ-ผล ค้นหาคำตอบ เลือกริธีและมีปฏิญาณในการแก้ไขปัญหา ตัดสินใจได้อย่างสันติ มีความถูกต้อง	3.81	0.72	มาก
รวม	3.83	0.72	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3.83 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ผู้เรียนมีระดับการปฏิบัติในด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 6 ข้อมูลการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ในด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจการเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ	3.50	0.85	มาก
2. ผู้เรียนเข้าเรียนตามตารางเวลาเรียน	3.89	0.90	มาก
3. ผู้เรียนสอบถามปัญหาเมื่อไม่เข้าใจ	3.20	0.90	ปานกลาง
4. ผู้เรียนสามารถสรุปประเด็นจากการฟังบรรยาย จากการอ่านได้ถูกต้อง	3.46	0.78	มาก
รวม	3.51	0.85	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เกี่ยวกับผู้เรียนเข้าเรียนตามตารางเวลาเรียน 3.89 รองลงมา ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นสนใจการเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ 3.50 ผู้เรียนสามารถสรุปประเด็นจากการฟังบรรยาย จากการอ่านได้ถูกต้อง 3.46 เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 7 ข้อมูลการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ในด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนสร้างระบบการทำงาน ทำงานตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง โดยมีการประชุมกลุ่ม มีการวางแผนงาน ปฏิบัติตามแผนงาน	3.79	0.70	มาก
2. ผู้เรียนมีความขยัน อดทน มีระเบียบในการทำงาน พัฒนางาน ทำงานอย่างมีความสุขและภูมิใจในผลงานของตนเอง	3.75	0.71	มาก
3. ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นทีม มีความพร้อมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.04	0.71	มาก
4. ผู้เรียนมีความรักและภูมิใจในวิชาที่เรียน	3.63	0.83	มาก
5. ผู้เรียนมีจรรยาบรรณ มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาที่เรียนและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.90	0.77	มาก
6. ผู้เรียนส่งงานตรงตามเวลา	4.18	0.77	มาก
รวม	3.88	0.74	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3.88 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ผู้เรียนมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 8 ข้อมูลการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ในด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกายดี ดูแลสุขภาพให้แข็งแรง ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ไม่มีมั่วสุมและเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดทุกชนิด	4.06	0.82	มาก
2. ผู้เรียนมีความร่าเริงแจ่มใส สุขภาพดี อารมณ์ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีสติที่มั่นคงไม่อ่อนไหวง่าย และรับฟังเหตุผลของคนอื่น	4.02	0.81	มาก
รวม	4.04	0.81	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4.04 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ผู้เรียนมีระดับการปฏิบัติ ในด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 9 ข้อมูลการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ในด้านสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยที่ดี ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนมีความชื่นชมและมีลักษณะที่สะท้อนตามศิลปะ ดนตรี กีฬา	3.96	0.86	มาก
2. ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา	3.70	0.89	มาก
รวม	3.83	0.87	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่ใช้ในการศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3.83 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ผู้เรียนมีระดับการปฏิบัติในด้านสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยที่ดี ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สรุปผลการวิจัย

การปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษาพบว่า ระดับการปฏิบัติ ด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน ด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี ด้านความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ ด้านสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยที่ดี ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา ด้านเนื้อหาวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 และด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 359 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 และเป็นเพศชาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 ประชากรส่วนใหญ่อยู่คณะพยาบาล จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมา คือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 รองลงมา คณะวิทยาศาสตร์ คณะการจัดการการัญจนบุรี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 รองลงมา คณะพยาบาลรามธิบดี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

รองลงมา คณะเทคนิคการแพทย์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 รองลงมา คณะทันตแพทยศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 รองลงมา คณะแพทยศาสตร์รามาธิบดี ศาสนศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 รองลงมา คณะกายภาพบำบัด คณะสัตวแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 รองลงมา คณะแพทยศาสตร์พระบรมชนก เวชระเบียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 รองลงมา คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 รองลงมา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 รองลงมา คณะแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 รองลงมา ราชสุดา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 และเทคโนโลยีการศึกษา แพทยศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

สำหรับการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน ประชากรมีแนวทางการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่เห็นในด้าน สุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน ด้าน คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นปัจจัย ที่มีแนวทางการพัฒนาผู้เรียนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล มากที่สุด และด้านทักษะในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง น้อยที่สุด

อภิปรายผล

สำหรับผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การศึกษาการปฏิบัติของผู้เรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ทำให้ทราบว่า ระดับการปฏิบัติของผู้เรียนในด้านต่างๆ อยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นระดับการปฏิบัติของผู้เรียนด้านเนื้อหาวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ระดับการปฏิบัติของผู้เรียนด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ ระดับการปฏิบัติของผู้เรียนด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ระดับการปฏิบัติของผู้เรียนด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี ระดับการปฏิบัติของผู้เรียนด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน และระดับการปฏิบัติของผู้เรียนด้านสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยที่ดี ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

ดังนั้น ในภาพรวม จึงกล่าวได้ว่าการจัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 มีการปฏิบัติของผู้เรียนในระดับมาก ทำให้นำมาจะกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนมีผลที่น่าพึงพอใจ

ผลวิจัยมีประเด็นที่สะท้อนจุดแข็งของการจัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ในส่วนต่อไปเป็นการอภิปราย เพื่อสะท้อนให้เห็นจุดแข็งดังกล่าว ในบรรดาค่าคะแนนของการปฏิบัติของผู้เรียนในด้านต่างๆ นี้ จะเห็นว่าค่าคะแนนการปฏิบัติด้านที่เกี่ยวกับพฤติกรรมส่วนตัว ความสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมถึงคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ จะอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าคะแนนในการปฏิบัติด้าน รายวิชาและการเรียน ดังจะเห็นได้ต่อไปนี้

การปฏิบัติด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

1. ด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียน มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.04)
2. ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ (ค่าเฉลี่ย 4.01)
3. ด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดี (ค่าเฉลี่ย 3.88)

การปฏิบัติด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และการปฏิบัติด้านทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีเป็นเรื่องของความสัมพันธ์กับผู้อื่นและการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างชัดเจน สำหรับการปฏิบัติด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียนที่ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดนั้น แม้จะดูไม่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น แต่จริงๆ แล้วการปฏิบัติด้านนี้ไม่ได้เป็นเรื่อง การปฏิบัติส่วนบุคคลเพียงเท่านั้น การปฏิบัติด้านดังกล่าวยังมีองค์ประกอบของความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วย ดังที่ปรากฏในข้อความ “ผู้เรียนมีความร่าเริงแจ่มใส สุขภาพจิตดี อารมณ์สม่ำเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีสติที่มั่นคงไม่อ่อนไหวง่าย และรับฟังเหตุผลของคนอื่น” จึงกล่าวได้ว่า การปฏิบัติด้านสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีต่อวิชาที่เรียนสามารถจัดเข้าในกลุ่มความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้

การปฏิบัติด้านรายวิชาและการเรียน

1. ด้านความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ (ค่าเฉลี่ย 3.83)
2. ในด้านเนื้อหาวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 (ค่าเฉลี่ย 3.61)
3. ด้านทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการ

เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.51)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาการปฏิบัติในด้านเนื้อหาวิชา จะพบว่า ค่าคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรกจะเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้อื่นจะอยู่สูงทั้งสิ้น กล่าวคือ การทำงานกลุ่มทำได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ มีค่าคะแนนมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.77) รองลงมาคือ การนำเสนองานกลุ่ม ทำให้ได้เรียนรู้การแสดงความคิดเห็น (ค่าเฉลี่ย 3.67) สื่อสารด้านวิชาที่เรียนกับเพื่อนและบุคคลทั่วไปได้ (ค่าเฉลี่ย 3.65) จะเห็นได้ว่า แม้แต่ในด้านเนื้อหาวิชาน้ำหนักของค่าคะแนนก็ยังอยู่ที่เรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างกันของผู้เรียน มากกว่าที่จะเป็นเรื่องของตัวเนื้อหาที่สอนในรายวิชานั้น

ทั้ง 2 ประเด็นนี้จึงชี้ให้เห็นว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล มีจุดแข็งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น เหตุผลน่าจะเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 นั้น เป็นการจัดชั้นเรียนแบบคณะคณะ ทำให้นักศึกษาจากต่างคณะต้องเรียนรู้ที่จะทำความรู้จักกัน นอกจากนี้ ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 ยังมีกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การทำงานกลุ่ม การนำเสนอผลงาน การจัดทำโครงงาน การทำกิจกรรมเหล่านี้ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เรียนรู้และมีการปฏิบัติด้านต่างๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สำหรับผลการศึกษาดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของผู้เรียนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไประดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าเนื้อหาที่เรียนในวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 มีมากเกินไป จึงเสนอแนะว่าควรปรับเปลี่ยนให้มีปริมาณที่เหมาะสม

- ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่าควรให้ปรับรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นวิชาเลือกเสรีเพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและสนใจ

- ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่าในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 ผู้สอนควรใช้เทคนิควิธีการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจ

ผลการศึกษเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ พบว่า ปริมาณเนื้อหาวิชาเลือกเสรีมีมากเกินไป และผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนตามหัวข้อที่ถนัดและสนใจได้ ผลการศึกษานี้แสดงว่า การจัดการเรียน

การสอนรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล มีจุดที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ คือ เพิ่มการจัดการเรียนการสอนในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้นกว่าเดิม โดยลดปริมาณเนื้อหาที่สอนและให้นักศึกษาได้ค้นคว้าด้วยตนเอง ผลการอภิปรายข้างต้นแสดงว่า นักศึกษามีระดับการปฏิบัติที่มาก เนื่องจากได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังนั้น การให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองควรจัดให้เป็นงานกลุ่ม นอกจากนี้ ยังควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้เลือกทำงานตามประเด็นที่ถนัดและสนใจ ภายในขอบเขตของหัวข้อในรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103

ผลการศึกษเกี่ยวกับข้อเสนอแนะพบว่า ผู้เรียนเห็นว่า ผู้สอนควรมีวิธีการสอนต่างๆ ที่เพิ่มความน่าสนใจของเนื้อหา ให้นักศึกษาทำงานค้นคว้าด้วยตนเองตามประเด็นที่ถนัดและสนใจ ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ ในส่วนที่ต้องสอนเนื้อหา ผู้สอนควรแสวงหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ เช่น การให้ชมภาพยนตร์

ข้อเสนอแนะ

1. รายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ควรส่งเสริมจุดแข็งที่พบในการวิจัยนี้ โดยแสวงหาจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันในรูปแบบที่หลากหลาย

2. ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ควรลดปริมาณเนื้อหาที่สอนในรายวิชา และเพิ่มกิจกรรมที่เป็นจัดการเรียนการสอนแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเป็นกิจกรรมที่เน้นการทำงานเป็นทีม และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกประเด็นที่ถนัดและสนใจ ภายในขอบเขตของหัวข้อในรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103

3. ในการสอนเนื้อหาในรายวิชา MUGE 102 และ MUGE 103 ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ควรมีการออกแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถสอนได้อย่างน่าสนใจ เช่น มีการจัดหาภาพยนตร์ไว้ให้ผู้สอนได้ใช้ในการเรียนการสอน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548. (2548). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 122 ตอนพิเศษ 39 ง. หน้า 7-13.
- จักรกฤษณ์ สำราญใจ. (2544). การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัย. สืบค้นจาก http://www.jakkrit.lpru.ac.th/pdf/27_11_44/9.pdf
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 74ก. หน้า 5-6
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2544). การจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. *วารสารทางวิชาการ*, 4(6), 1-8.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-10*. สืบค้นจาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=62>
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2544). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. ม.ป.ท.
-